

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ पांडोरुपरमंदृष्टेति ॥ १॥ २॥ ३॥ देहं देह

माद्रुवाच अहमेवानुयास्यामि भर्तारमपलायिनं ॥ न हित्वा स्मिकामानां ज्येष्ठामामनुमन्यतां ॥ २५ ॥ मां चाभिगम्य क्षीणो यं कामाद्भरतसत्तमः ॥ तमु
च्छिद्यामस्य कामं कथं नुयमसादने ॥ २६ ॥ न चाप्यहं वर्तयंती निर्विशेषं सुतेषु ते ॥ वृत्तिमार्यं च रिष्यामि स्पृशेदेनस्तथा च मां ॥ २७ ॥ तस्मान्मे सुतयोः कुंतिव
र्तितव्यं स्वपुत्रवत् ॥ मां च कामयमानोऽयं राजा प्रेतवशंगतः ॥ २८ ॥ राज्ञः शरीरेण सह ममापीदं कलेवरं ॥ दग्धव्यं सुप्रतिच्छन्नमेतदार्यं प्रियंकुरु ॥ २९ ॥
दारकेष्वप्रमत्ता च भवेथाश्च हितामम ॥ अतोऽन्यन्नप्रपश्यामि संदेष्टव्यं हि किंचन ॥ ३० ॥ वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा तं चिताग्निस्थं धर्मपत्नी नरर्षभं ॥
मद्रराजसुतातूर्णमन्वारो हृद्यशस्विनी ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुरूपरमं पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥
॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच पांडोरुपरमंदृष्ट्वा देवकल्पामहर्षयः ॥ ततो मंत्रविदः सर्वे मंत्रयांचक्रिरेमियः ॥ १ ॥ तापसा ऊचुः हित्वा
राज्यं चराष्ट्रं च समहात्मा महायशः ॥ अस्मिन् स्थाने तपस्तप्त्वा तापसान् शरणंगतः ॥ २ ॥ सजातमात्रान्पुत्रांश्च दारांश्च भवतामिह ॥ प्रादायोपनिधिं राजा
पांडुः स्वर्गमितोगतः ॥ ३ ॥ तस्येमानात्मजान् देहं भार्या च सुमहात्मनः ॥ स्वराष्ट्रं गृह्य गच्छामो धर्मएष हिनः स्मृतः ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ते परस्परमा
मंत्र्यदेवकल्पामहर्षयः ॥ पांडोः पुत्रान्पुरस्कृत्य नगरं नागसाङ्ग्यं ॥ ५ ॥ उदारमनसः सिद्धागमने चक्रिरे मनः ॥ भीष्माय पांडवान् दातुं धृतराष्ट्राय चैव हि ॥ ६ ॥
तस्मिन्नेव क्षणे सर्वे तानादाय प्रतस्थिरे ॥ पांडोर्दारांश्च पुत्रांश्च शरीरे ते च तापसाः ॥ ७ ॥ सुखिनी सापुराभूत्वा सततं पुत्रवत्सला ॥ प्रपन्ना दीर्घमध्वानं संक्षिप्तं
तदमन्यत ॥ ८ ॥ सा त्वदीर्घेण कालेन संप्राप्ता कुरुजांगलं ॥ वर्धमानपुरद्वारमाससादय शस्विनी ॥ ९ ॥ द्वारिणं तापसा ऊचूराजानं च प्रकाशय ॥ ते तु गत्वा
क्षणेनैव सभायां विनिवेदिताः ॥ १० ॥ तंचारणसहस्राणां मुनीनामागमंतदा ॥ श्रुत्वानागपुरे नृणां विस्मयः समपद्यत ॥ ११ ॥ मुहूर्त्तो दित आदित्ये सर्वे
बालपुरस्कृताः ॥ सदारास्तापसान्द्रष्टुं निर्ययुः पुरवासिनः ॥ १२ ॥

योरस्थीनि अग्निहोत्राग्निभिः संस्कारलंभनार्थं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्तु गमनं संक्षिप्तममन्यत मुनीनां योगप्रभावात् त्वदेशगमनौत्कंक्षाद्वा ॥ ८ ॥ वर्द्धमानपुरद्वारं मुख्यद्वारं ॥ ९ ॥ १० ॥ चारणाः देवगा
यकागुप्तकात्यास्तेषां सहस्राणां मुनीनां चागममिति चोद्ध्याहर्त्तव्यः पाठांतरे आरण्यानां सहस्रसंख्यानां मुनीनां चेति योज्यं ॥ ११ ॥ १२ ॥